

samičnih nasvetih, naj se tudi poleti poučuje v dramatiški šoli; pouk naj bi poleg g. Borštnika oskrboval g. Nolli, — G. notar *Ivan Gogola* želi prav takšne šole za pevce. Oba predloga se vzprejmeta. —

Za poročilom blagajnikovim se je zvršila volitev novega odbora. Izvoljeni so bili ti-le gospodje: *dr. Ivan Tavčar* (predsednik), *dr. K. vitez Bleiweis*, *Fr. Drenik*, *M. Hubad*, *dr. V. Krisper*, *G. Pirca*, *dr. J. Starè*, *dr. V. Supan* in *J. Šubič*. Novi odbor se je prècej konstituiral in si izvolil za podpredsednika g. dr. viteza Bleiweisa, za tajnika g. Pirca in za blagajnika g. dr. Supana.

Obči zbor »Pisateljskega podpornega društva« se je vršil dné 13. m. m. po običnem redu. Predsednik *dr. J. Vošnjak* se je v svojem nagovoru s toplimi besedami spominjal pokojnega pisatelja *Jožefa Cimpermana* in predlagal, naj se pokojniku postavi dostojen nagrobni spomenik. V ta namen so že darovali gg. deželni poslanci Ivan Hribar 5 gld., Janko Kersnik 5 gld., Anton Klein 2 gld., J. Lenarčič 3 gld., dr. Ivan Tavčar 5 gld., Fr. Višnikar 2 gld. in dr. Jožef Vošnjak 5 gld., skupaj 27 gld. — Tajnik prof. *R. Perušek* je poročal o društvenem delovanji v minulem letu. Odbor se je sešel trikrat, da je rešil tekoče društvene stvari; zabavnih večerov pa je priredilo društvo tri. Društvenikov je bilo vsega vkupaj 75, in sicer je štelo društvo 1 častnega člana, 8 ustanovnikov, 19 rednih in 47 podpornih članov. — Iz poročila blagajnika *A. Funtka* je razvidno, da je bilo leta 1892. dohodkov 185 gld. 98 kr., troškov pa 88 gld. 76 kr., izmed teh 85 gld. za podpore; ostanka v blagajnici je bilo torej dné 1. januarja t. l. 97 gld. 22 kr. Vsa društvena imovina je znašala koncem minulega leta 1237 gld. 94 kr. Za Prešérnov spomenik se je nabralo doslej 935 gld. 50 kr.; ako se k tej glavnici prištejejo obresti 51 gld. 20 kr. in odbijejo troški 16 gld. 35 kr., pokaže se glavnica 970 gld. 35 kr., ki je naložena v mestni hranilnici ljubljanski in v »Kmetiski posojilnici ljubljanske okolice«. — V odbor so se vzklikoma izvolili dosedanji odborniki, namesto prof. V. Bežka, ki je med letom odšel v Gorico, pa *A. Trstenjak*. — Kar se tiče nagrobne ploče Jožefu Cimpermanu, prepusti se skrb zánjo odboru, in potem se obči zbor sklene.

Národní Dom. Odboru »Narodnega Doma« je došlo na svoječasni razpis 17 projektov za zgradbo »Narodnega Doma« v Ljubljani, izmed katerih je posebna porota v seji dné 7. m. m. priznala prvo darilo v znesku tisoč kron načrtu arhitekta in stavbinskega mojstra *Františka Škabrouta* v Pragi, drugi dve darili po petsto kron pa arhitektu Antonu Wolfu v Ljubljani in skupno arhitektoma Karlu Maschku in Rudolfu Tönniesu na Dunaji. Izmed obdarovanih načrtov ni sicer nobedeu neposredno uporaben za grajenje, vender bode na podlagi prvoimenovanega načrta moči primerno rešiti dano nalogo.

Iz muzejskega društva. Dné 25. aprila t. l. je predaval g. *J. Pečnik* v slovenskem jeziku o starinah, katere je izkopal na gradišči pod cerkvijo Sv. Magdalene pri Šmariji na Dolenjskem. Skoro vse izkopine spadajo v hallstättsko dóbo. Iz njih léže vidimo, kakó so pokopavali mrlíče in nasipavali gomile. Obéo pozornost je vzbudila situla, okrašena s peterovrstnimi podobami, in poleg te druga s pridvigi, ki kažejo možé s širokimi klobuki. Slavni angleški starinar, g. A. E. Evans, voditelj oksfordskega muzeja, ki si je dné 7. aprila t. l. osebno ogledal gradišče, dognal je, da je napósled imenovana situla iz ilirske dóbe, zakaj podoba klobuka se popolnoma ujema z óno, katero je videl na ilirskih penezih. Predavatelj je potem razkazoval zapejučo (fibulo), ki nima sebi jednake. Na dvekolesnem vozu sedi mož, ki vodi tri konje, spredi je golob z razpetimi krili. Vrhu tega je g. Pečnik predložil še mnogo drugih redkih starin iz istega gradišča: dva šlama, koralde (zavratnice), zapestnice, obnožnice, obeske, zlato peno in razne na-

krasnine. Vse to kaže, da je takrat na Kranjskem živel národ, ki se je rad lepotil in se veselil gizdave oprave. G. predavatelj je vpletel v svoj govor razne refleksije, iz katerih smo razvideli, da je zveden starinar. Mnogobrojni poslušalci, med njimi nekateri deželni poslanci, pohvalili so g. Pečnika z živahnimi dobroklici.

A. Kaspret.

»Razmere gorenjskih kmetov okolo leta 1500.« »Kmetovalec« je v svoji 9. letošnji številki začel priobčevati to razpravo, katero je v našem listu leta 1891. objavil g. prof. A. Kaspret. C. kr. kmetijska družba, ki v svojem uradnem glasilu po dveh letih ponatiskuje Kaspretov spis, daje s tem najlepše priznanje, da je góri omenjena razprava temeljita, poučna in zanimljiva sósebnó za zgodovino kranjskega kmetijstva.

Stenograf. Glasilo hrvatskog stenografskog društva u Zagrebu. — Došla nam je 1. in 2. številka letošnjega „Stenografa“, katerega izdaja prof. Fr. Magdić v Zagrebu. List prinaša mimo drugih zanimljivostij tudi oddelek o slovenski stenografiji, in zato bodi toplo priporočen našim stenografom v izdatno podporo. Iz poročila o četrtem shodu čeških stenografov leta 1891. posnemljemo, da sta dotičnemu znanstveno-brzopisnemu odboru, v katerem čitamo poleg drugih imeni gg. Bezenška in Magdiča, došla tudi dva nova stenografska sestava; jednega je poslal g. Plichal (Ig. Zeplichal), drugega g. Zupan.

Novo hrvaško gledališče v Spletu se je otvorilo dné 6. m. m. s predstavo Demetrove tragedije „Teute“, pri kateri so sodelovali odlični umetniki zagrebškega gledališča. Otvoritev se je zvršila jako slovesno vpríčo mnogoštevilnih gostov iz vseh pokrajin hrvaških.

† Radoslav Lopašić. Omenili smo že, da je dné 25. malega travna umrl Radoslav Lopašić, znameniti hrvaški zgodovinar in nabíratelj hrvaških spomenikov. Porojen leta 1835. v Karlovcí, služil je po dovršenih studijah za kotarskega pristava, prišel kesneje za sodnika v Severin, leta 1875. pa v Zagreb, kjer so ga imenovali za vladnega tajnika. Pred tremi leti je bil umirovljen. Lopašičeva pridnost je bila neumorna. Najrajši se je bavil s hrvaško zgodovino in je v tridesetih letih svojeróčno prepisal in zbral preko desettisoč važnih starih listin. V književnosti se je oglasil leta 1862. s spisom „Smrt Petra Zrinskoga i njegova druga Franje Frankopana“, ki je izšel v „Leptiru“, potem pa je sodeloval pri raznih listih in pridno pisal za „Matico“, ki je objavila njega krasno monografijo „Karlovac“, „Dva hrvatska junaka: Marko Mesić i Luka Ibrísimović“ in „Bihać“. Spis „Gradovi u bivšoj hrvatskoj Krajini“ dá „Matica“ skoro v tisek. Leta 1883. je bil Lopašić izbran za dopisujočega člana jugoslovanske akademije, za katero je sestavil svoje največje delo »Acta historiam Confinitii militaris croatici illustrantia«. Izročil ji je tudi važne „Hrvatske spomenike“ in prezuamenite „Hrvatske urbare“ od srednjega veka do XVIII. stoletja, ki skoro izidejo v tisku. — Lopašičeva smrt je bridka izguba za hrvaško znanstveno književnost; bodi mu blag spomin!

† Mirko Bogović. Dné 4. m. m. je umrl v Zagrebu jeden najplodovitejših pisateljev nekdanje ilirske dóbe, Mirko Bogović, v 77. letu svojem. Izmed njegovih del navajamo sosebnó pesemske zbirke: „Ljubice“, „Smilje i Kovilje“, „Domorodne glase“, „Vinjage“ in „Strelice“. Mimo tega je spisal drame „Frankopan“, „Stjepan, poslednji kralj bosanski“ in „Matija Gubec“, katera se prišteva najboljšim hrvaškim dramam. Za absolutizma je ustanovil list „Domobran“, katerega so mu, pa ustavili; leta 1852. je uređoval zabavnik „Neven“. Dasi se je na stara leta izneveril prvotnim svojim nazorom, v književnosti si je venderle pridobil častno ime. Bil je član jugoslovanske akademije od nje ustanovitve, t. j. od leta 1867.